ediscere vacaverat, liberali quodam studio optime meriti, De Polier, olim tribuni militum apud Anglos, deinde apud Indiae, qui tunc fuit, imperatorem. Codex hic literis crassioribus exaratus in charta, nisi fallor, non ab opificibus Indicis praeparata, sed ex Europa allata, a minus docta manu profectus est, non tamen plane contemnendus. Omnino Codd. B. et C. optimae sunt notae; Cod. A. commentario sese commendat, ceterum castigata scriptura hosce fortasse non aequat.

Ne cuiusquam in Bhagavad-Gîtae textu navatam operam invidiose dissimulasse videar, verbo monendum est de excerptis ex hoc carmine, quae Othmarus Frank, professor Herbipolitanus, Chrestomathiae suae Sanscritae parti secundae inseruit.

Prodierunt ea anno 1821, quo tempore iam omnia praesidia ad editionem meam concinnandam paraveram: sed etiamsi multo prius in manus meas venissent, nihil quidquam in illis me visurum fuisse arbitror, quod ab instituto meo deterrere me posset. Exhibet Frankius, nescio quo consilio, carmen a capite et fine mancum: priorum quatuor lectionum loca selecta, sequentes usque ad tertiam decimam integras. Harum textum dedit nudum sine ulla animadversione; priorum excerptis interpretationem addidit: quam si quis intelligit, nae eum me sagaciorem esse, libenter fateor. Sustulit nonnulla menda editionis Calcuttensis, multo plura subsistere passus est, novos errores de suo haud paucos numero invexit: de quibus